

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam epüemeniden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (A fiatalok a katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zachy Nándor gr.-hoz, 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak: Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr.
Előfizethető a kiadóhivatalban és minden megyei postahivatalnál.

Felelős szerkesztő:
Németh Ödön.

Megjelenik hetenként 2-szer: szerdán este és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Székesfejérvár, Kigye-utca 9. szám.
Hirdetések helyenként 50 kr. Bély-gilleték külön 30 kr.

Pártok az újévben.

Az emberi lélek természetes jósága önkénytelenül veti le a mindennapi élet küzdelmeiben magára öltött hazug ámitást; olyan öngyónás fajtát tesz minden ember, midőn számot vett az elmúlt év eseményeivel, s önmagába mélyedve észreveszi, hogy mi a vétke, mi a bűne. A bűn öntudatára ritkán nem ébred maga a bűnös, mert hisz a lelkiismeret örökös vádló, a melyet tulkaczaghat a bűnös emberi szenvedély; elnémíthatja az irányát tévesztett vágyakozás; de soha sem ölheti el annyira az emberi lélekben ezt a tiltakozó szózatot, hogy legalább azokban a magányos pillanatokban, midőn körülöttünk nincs élő lény s gondolataink közben ellenállhatatlanul Isten jelenlétét érezzük s érezzük ezzel egyidejűleg súlyát mindama tévedéseknek, melyekkel a külsőségeket kutató érzékek s idegzetünknek gyöngesége a társas együttéléssel teherként halmozott lelkiismeretünkre. Eljut ezekhez a pillanatokhoz minden ember, s érzi vétességét minden gondolkodó, a különbség talán csak az, hogy az egyiket súlyosabb hibákkal vádolja a kéréletlen bíró, mint a másikat.

A politikusok is emberek, s lehet mondani, nagyobb részökben gondolkodó emberek, a kik most újév napján kénytelenek voltak a számvetés alkalmával hibáiknak is tudatára jutni. A politikai be-

szédek nem hozzák ugyan felszínre a lelkiismeret furdalását, mert már emberi természetünk hozza magával, hogy amit ugy magunkban helytelenítünk, ugyanazt kevéssel később emberekkel érintkezve már helyeselni tudunk. A lélek alapjában véve minden emberben jó, csak az erő kevés a legtöbb emberben, hogy ezt a lelket valóságában mutassa az emberek előtt még akkor is, ha ez a látszólagos, hiu, világi érdekeivel ellentétben áll.

Ez a gyöngeség és büntudat az oka, hogy az újévi politikai beszédekben, melyeket a pártok vezérférfiai elmondottak a néppártét kivéve, kevés volt az őszinteség. Nem is vártuk azonban a liberális párttól, hogy őszinte legyen, mert az annyi lett volna, mint beismerése a bűnök egész sorozatának. Annál meglepőbb az az őszinteség, a mely Kossuth Ferencnek az Egyetértésben közölt újévi cikkében megnyilatkozik. A titkos kormánypárt feje a második ezerévrnek küszöbén bevallja, hogy nem tud a nemzetnek ő sem jobb tanácsot adni, mint annak ismétlését, melyet Szent István Imre fiához intézett és mint ennek legelsejét ebben foglalja össze; „Az istenfélés és hithez való hűség, mely nélkül a nép boldog és erényes nem lehet.“

Kossuthnak ez a tanácsa igazán szép és ha nem az új év napján történt önmagába mélyedésének pillanatnyi felfolbanása, a mely a milyen gyorsan föllángol olyan

gyorsan elmulik; úgy remélhetőleg őt is a revizió híveinek táborában fogjuk találni, a hol igyekezni fog Szent István jó tanácsainak követésében az első sorban járni, s minden igyekezetével azon lesz, hogy azokat az egyházpolitikai törvényeket, melyeknek létrejöttét éppen ő és pártja tette lehetővé, s melyek éppen Szent István tanácsával ellenkező czélt szolgálnak, minél előbb megváltoztassanak. Így kell lennie, ha nem bombasztikus frázisok keresésével hanem az emberi felelősséget komoly mérlegelésével írta újévi cikkét.

Mert azt nem gondolhatjuk róla, hogy ő a radikális egyházpolitikai törvényeket különösen annak a házassági jogra s a felekezetenélküliségre vonatkozó részét olyanoknak tartja, mint a melyek elősegítik az istentelést és a hithez való hűséget?

Sokkal jobban ismerjük azonban a titkos kormánypártot és annak vezérét semhogy az általa írottakat és mondottakat másnak tekinthetnénk, mint leleplezését valódi szándékainak. Az ország népének ámitása, hogy az ámitás révén saját önérdékeket annál jobban szolgálhassák: ez a Kossuth-párt politikai programja. Nem törődnek ők azzal, ha szászor ellenében jönnek önmagukkal, vakmerően hangoztatnak mindannak daczára olyan eszméket, melyek a közéletet eltöltik. Hangoztatják, de nem szolgálják az eszméket cselekedeteikkel soha. Most, hogy a radikális egyházpolitika a vallásos embereket

Csend

Írta: MIKLER GUSZTÁV.

Csend

As utca-lárma még fülembé cseng,
De már körültem elpihent az élet.
Lámpám végsőt lobogva sercseg,
Számológatom a lomha percset
S egyszerre csak a holdsugár betéved.
És mintha az éj órszeme
Rám résztvevőn tekintene,
Aztán az éj libegő árnya
Borúlva rám, szememre szállna:
„Aludj, aludj — feledd a gondot;
Ölemben oly jó less nyugodnod . . .“

Csend

As utca-lárma még fülembé cseng
Mind halványabban, egyre elhalóbban.
Mint meggyötört szív végre végsőt dobban.
Sötét fátylába rejti el az éjjel,
E gondos anya gyermekét;
Ijeseti rémmel, altatja szép mesével,
Mig végre csendes mindenik:
A fáradt munkás megpihenni készül,
A kéjvadász lomhán ölébe szédül,
A zsigori nem őri-félti kincsét,

Csüdes kuckóban elpihen az inség.
Nem látja hervadását a ledér,
Az árvának kezében a kenyér
Almában. — Oh, a gyöngék édes anyja
Az álmot olyan bőven osztogatja!
Mihaszna ha nem váltja be soha
A nappal, e kegyetlen mostoha . . .

Csend

Körültem minden elpihent,
Csak én vagyok, csak én maradtam ébren:
Szegény virrasztó millió szenvedésen.
Zsibong a kérdés kábuló agyamban,
Számológatom a perczeket magamban
S a lomha perc egyszerre szárnyra kelve
Ragad magával messze — végtelenbe:
Szemem rég áhitott jövőbe lát,
Köszöntöm az új korszak hajnalát,
A győzedelmi dal fülembé cseng
Csend

Agota néni meséje.

— A Fejérmegyei Napló eredeti tárcaja —
Írta: Házyné B. Anna.

Tavaszi szellő surran át a fák között,
magával hozva távoli mezőknek illatát. . . .
Az imbolygó fák rezgő lomsátora alatt
két nő áll egymást átkarolva. Tekintetök el-

merül a tiszta égbolt mélyesége kékszínében
és szórakozottan követik szemökkel a magasan
szállongó fecskék repülését: mindmégannyi
kicsi fekete pont, mely végig fut az égbolt
kék hátterén.

Színes lepéké csapongtak a selyem szálu
rűvek közül kiemelkedő virágokon; czinczögő
bogarak bujkáltak a füvek között s fényes kék
döngők hangos zümmögés közt éretlenül ke-
ringtek vagy repültek rá a tátkanáf fehér
szirmaira.

Ugy ránehezedett a hallgatagon elmerült
nők idegzetére ez a tavaszi hang, ez az élet;
mint a hogy keblöket eltöltte az illatos levegő
egy csodás mély érzéssel . . .

— Oh milyen szép a tavasz, milyen szép
az élet! — mondta a fiatal lány és szöke fűrtős
fejét oda hajtotta az idős barna nő karjára. . .
Milyen jó volna, ha csak tavasz lenne . . .
mindig csak tavasz!

. . . Gyöngéden vonta közelebb magához
a fiatal lányt és sokáig nem szót semmit, csak
nézte azokat a láthatár szélén emelkedő világos
felhőfoszlányokat melyen fekvő nagy barna
szemeivel, melyekben néma panaszként ragyo-
gott egy-egy alagördülő könyvecepp.

— Kicsi bohé — mondta halkán, mintha
félne, hogy hangos szava elállítaná azt az őket
körülvevő csodás zsiabongást, a tavasz mély
lélegzetvételt, — hiszen tudod, hogy nem tart
örökké semmi. . . . Majd jó idő, hogy lehull a
virágnak szirma, elhervad levele; a ragyogó
égboltot beborítja tompa szürkesség s a szél
nedves ködöt ragad magával át a táj fölött . . .

Mai lapunk 8 oldal.

hitök védelmére sorompóba szölytötte, ő is Szent István követőjének vallja magát és az ő tanácsait, midőn a nemzethez intézi, önmaga titkos kormánypártiságával igyekszik tönkre tenni.

A kormánypart önmagát dicsérte; Kossuth Ferencz e czikkével önmagát vádolja az új év alkalmával.

A nemzeti párt vezére is távol volt a fővárostól az új év alkalmával s így ő sem fejezte ki szöly azokat a gondolatokat, melyek az új év napján eltöltöttek. Egy rövid sürgönyben adott kifejezést köszönetének pártjának üdvözlétére. A rövid sürgöny összetartásra ösztönzi a párthíveket az önkény uralom alatt, hogy a cselekvés órája készen találja a pártot.

Apponyi gróf tehát az új év napján ismétli a jelenlegi kormányzat törvénytelenységére vonatkozó vádját és ismétli azt, hogy e kormányval szemben tovább is passzivitásban fognak maradni. Ez a kijelentés fontos, de nem meglepő, midőn parlamenti szereplések ezt úgy is nyilvánvalóvá tette.

Nekünk semmi szöly gróf Apponyi magatartásához. Elvégre minden ellenzék úgy szolgálja eszméit, a hogyan tudja és sajnos Apponyi passzivitásainak okát nem annyira a kormány törvénytelenégeinek tudjuk be, mint a politikai helyzet azon változatának, mely a nemzeti-párt politikájának ürességét tárja fel az ország előtt. Apponyi jól tudja, ki is jelentette, hogy az ő politikája jelenleg nem bír talajjal a nemzet érzelmeiben, a melyet egészen az egyházpolitikai kérdések tartanak lekötve. Beakarja várni, a mig ő reá az ő programjára kerül a sor. Az az, továbbra is megakar maradni, a régi Fábüus Cunctatornak, azzal a különbözettel, hogy eredménytelen marad az ő örökös késlekedése. Az ő tulovatós politikai taktikája érvé-

nyesül a passzivitásban. Jól tudja ugyanis, hogy a mai viszonyok között a parlamentben elkerülhetetlen az egyházpolitikai harc folytatása, és ő is kénytelen volna vagy egyik vagy másik pártállás mellett lándzsát törni. A nemzeti-párt vezérének azonban akár az legyen eltitkolt meggyözdése, hogy a revíziót keresztül kell vinni, akár pedig az, hogy a liberális áramlattal kell usznunk tovább: egyikért sem akarja politikai jövőjét feláldozni, s hogy magát a nyilatkozás kötelezettsége alól feloldozza, a passzivitás terére lép. Ennek a keretében elejét veszi különben annak is, hogy a parlamentben saját pártfelei, az a kevés ember is egymással szembeszáljon az egyházpolitikai kérdésekben.

Es a megújuló egyházpolitikai harcot megfogják vinni nélküle mert ő a vitáknak néma hallgatója lesz. Csak aztán reá ne szakadjon a passzivitás! Az ő eddigi ereje s pártjának létjoga az ő szószoki sikerein nyugodott, és ez alapon mindenki nélkülözhetetlennek tartotta őt. Mi lesz, ha passzivitásában hozzászöly a nemzet ahhoz, hogy parlamentünket nélküle, tanácskozásainkat az ő szószoklatai nélkül is elképzelje? A passzivitás kétélű fegyver és féls, hogy Apponyi önmagát teszi lehetlenné hallgatásával. Nem először teljesedik akkor majd be rajta a régi magyar közmondás, hogy két szék között a pad alá kerül.

A jövő nem az önző politikuskóké, a kiknek nincs olyan eszméjük, a melyért meghalni készek, a jövő azoké az embereké, a kik mint Eszterházy Miklós Móricz gróf beszédében jelezte eszméjükért küzdenek utolsó lehetetükig és a nehézségek elől sem meg nem hátrálnak, sem a helyzettel meg nem alkusznak. A jövő azoké az embereké, akik azzal az elhatározással indulnak a harczba, hogy eszméjükkel gyözenek vagy elbuknak. A hol ilyen szö-

lyárd a ragaszkodás az eszméhez, a hol ilyen önzetlen bátorság tölti el a szöly csakis ott lehet a gyözelem.

— A csacszai választás. Csacszán ma van az új választás. A jelöltek Ráth Péter kormánypárti és Csernoch János esztergomi kanonok, néppárti, ki a multkori választáson is jelöltette magát, de az elnök formai hiba ürügye alatt nem kandidálta. A néppárt vezetői Csacszáról tegnap a következő telegramot küldték a belügyminiszternek:

„A választási elnök csak szöly jelöltekkel akarja a választókat bebecsülni; a községekben a jegyzók csak önkényes számban adtak ki szöly jelöltek. Sürgös intézkedést kérünk arra, hogy a választók igazolvány nélkül is gyakorolhassák alkotmányos jogukat. Szabó István, Zmeszkál Zoltán, Kubina József képviselők, Tvardy Ignác, Benjácsovics István választók.”

Csacszán a liberálisok nyíltan beismerik, hogy csak erőszakkal lehet gyözniök. Alkalmazták is. 748 néppárti választót töröltek a választók listájából. Multkor volt 198 liberális szöly, az új összeírással csináltak 260-at. A néppártnak azonban így is háromszázal kelene gyözni. A plebániákat napok óta körüljárják a csendőrök, hogy a hívek ne mehessenek. Ocsadniczán a templomban nagy botrány volt. A káplán felszölyt a híveket, hogy választásra való felvilágosításért a plebániára menjenek. Erre föllélt az első padsorból a fősölygábiró és kiáltva ezt mondta:

„Kikérem, hogy itt korteskedjék.”

A hívek a lármára megbotránykozva távoztak. Két csacszai orvos azt emlegeti, hogy a két legerősebb néppárti községben a trahoma van. Ez arra szolgál, hogy ezt a két községet elzárhassák. Az emberek az orvosi vizsgálat elől megszölynek. Trahoma soha sem volt a községekben s ezt a választási napra eszölyték ki.

Kloch báró, a várnai választás volt elnöke és Popper báró a kerületben jártak.

Éles sóhaj szakadt fel a melléből. Végig simította homlokát, aztán oldalt csapott a kezével, mintha valamit el akarna lökni magától.

— A mult — hit; a jövő — csalódás. — Te a tavasz vagy, s az ösz, a letarolt, rideg ösz — az én vagyok.

Olyan panaszos volt a hangja, hogy a lánynak majd kiszakadt a szöly a fájdalomtól. Oda hajlott hízegőben a mellére, két kezével meg átfonta a nyakát.

— Oh ne mondja Ágota néni, hiszen maga olyan fiatal mint én, úgy érez mindent mint én érzek.

— Úgy érzek mindent mint te? . . . De te még oly sokat remélsz és én már nem remélek soha semit.

Aztán megfogta a lányka kezét s oda vezette egy gyepamlaghoz.

— Jöjj kis hugom, hajtsd ülembé ábrándos kis fejed s még te itt az árnyas fák alatt kövöted szemeddél a szállongó lepéket, addig én mesélek néked egy ábrándos lányról egy régi, nagyon régi mesét. . . .

Aztán mesélte a lány fölő hajolva, halkan, csendesen . . .

. . . Volt egyszer egy leányka, ifju, vidám mint te vagy.

Boldog mosoly játszott mindig ajkai körül, éppen mint most néked. — És lásd, ezt a mosolyt az élet tavaszának elmúltával nem adja többé vissza senkiesem.

Ő is, miként te szoktad, órásságra elült kedvenc helyén az erdő lombátrai alatt, hol a természet költészetének megtestesült képén szeméi kimondhatatlan gyönyörrel oly sokszor elmerengtek.

Az a halk titokzatos suttogása a lomboknak, álomba ringató zümmögése a bogárkákknak, a kis madarak vidám csattogása, mit százszoros viszhangban vert vissza az erdő, az mind-mind oly csodás összhangban állott lelkével, hogy az kiemelkedve a mindennapiasság szük korlátai közül az ábránd szárnyaira bízta magát, felrepül abba a csak kevesek által elérhető magasságba, a hol egy szebb, tisztább világot találunk; oda, a hol örök a tavasz, örök az élet!

Es volt az ábrándos leánynak jó, szerető édesanyja, a ki lágy kezével végig simította az elérhetetlen magasba vágyó szeméit, visszatérítve őt a valóra, az életre.

Fájt a leánynak az életre ébresztés. Lágy folyamát indult meg a testében, mely nehéz könyveszekkenben omlott végig az arczán. Es ezekben a könyveszekkenben elmerült ábrándvilága is eltűnt tova. Aztán enyhült a fájdalom. Az anyai szeretet békét varázsolta az ábrándos szölybe s a nyugalom boldogságát.

Es az ábrándos kis leány élt vigan tovább egész addig, mig egy napon sötét arcu emberek egy koporsót vittek végig azon az uton, a mely odavezet ki az akácokkal ültetett temetőkerthez. Ettől a naptól aztán nagyon megváltozott minden.

A nap sötét felhőbe burkolá magát, a madarak némán ültek fászekkeiken, a szöly panaszosan suttogott valamit a hervadásról, az elmúlásról; a lombok bánatosan bólintgattak a kis leány felé; e naptól fogva elnémultak suttogásaik, csak az a panaszos sóhaj hangzott fel a légben, a mitől megrezdül a szöly, oszlik az álom, s lelkünk a valóság kinjai között vajudik, mig könyünk árjában megszületik az

enyhetadó vigasz — a megnyugvás. — Utolsó alamizsnája ez a sorsnak, mely szölykeblü uszorsásként előbb kifosztja bennünket minde-nünkéből.

. . . Es az ábrándos kis leány élt, néha még átrezdült ajkán egy-egy halvány mosoly, mely olyan volt, mint a holdfénye: a letűnt időkéből nyerte sugarát. . . .

Olyan más volt körülötte minden. A régi egyszerű kis házat el kellett hagynia, el az erdő, a mezőt. Gazdag rokonhoz került a fővárosba, a hol élt királyi módon — szölyényen.

Oh hányszor vágyott a lelke vissza ebből a rideg világából, hol szakadatlan küzdelem foly a létért, hol a szöly érezni rá nem ér.

A fényes társaságokban senki sem érté a bánatos vágy kifejezését a lányka arczán, ki idegenkedve fordult el a muló örömöktől, féltve lelkét a fásúltságtól, a mit azok eltűnté maga után hagy.

Tehát senki sínés, ki lelke szárnyalását követni tudná? Egyedül bolyong ábrándvilágában, a honnan visszatérni nem tud — nem akar?

Mindenki mulat, ő hallgat, álmodik, sejtő vágygyal, fájdó epedéssel, valami megnevezhetlen érzelméről, a mi szebb, több mindánál, a mit eddig érezett; egy ragyogóbb, melegebb fényről, a mi felderitené az életet.

Oh, hisz egy szölyény leánynak, gazdag rokonok közt, gazdag környezetben olyan szöly moru sorsa van! . . .

. . . Egyszer aztán mégis eljött, a kire ő várt.

Névtelen szölyény ifju volt. Hite volt csak az életbe magával hozott nemes levele. Kincseit

— **Ivánkovich püspök Temesvárott.** Ivánkovich rosznyói püspök — mint tudósítónk táviratozza, — Radnay miniszteri titkár kíséretében Temesvárra érkezett, hogy püspökké való kinevezése előtt nyert megbízásához képest az ottani iskolánövérek polgári iskolai tanítónképesítő vizsgáján elkönyöljön. — A püspök kíséretével Dessewffy püspök palotájába szállott, a hol tegnap tisztelőkre ebéd volt.

— **Mire jök a hivatalos borítékok?** Lapunk egy barátja egy levelet küldött be hozzánk, melynek borítékán felül kövér betűk hirdetik, hogy a levél a „Dunántúli Közmuvelődési Egyesület”-től származik. Alul, a boríték bal sarkán pedig ez szavak olvashatók: „Népművelési, illetve közmuvelődési ügyben portómentes.” És a hivatalos levélnek portómentes tartalma — előfizetési felhívás volt a „Fővárosi Lapok”-ra. Mindenesetre olesó módja ez az előfizetési felhívások szétküldésének. S a liberális lapok, melyek nem is olyan régen hasonló ügyben a szunyogot is elefántá fújták fel, most mélyszélesen hallgatnak erről a kis leleményességről. Vagy talán privilégiumot élvez a „Fővárosi Lapok”, mert — mint a felhívás első sora mondja — a „szabadelvűség radikális képviselője”?

— **A képviselőház** a szünet után hétfőn, e hó 11-én kezdi meg újból érdemleges tárgyalását, a mikor az olesó marhasó behozataláról szóló törvényjavaslatot veszik a tárgyalás alá s egyben pedig napirendre kerül a zárszámadási bizottság jelentése, valamint több helyi érdekű vasut engedélyezésére vonatkozó jelentés is. A jelentések nagyobb vitát aligha keltenek, de a törvényjavaslatnak sem igen lesz ellenzéke, mivel a gazdák egy régóta hangoztatott óhajának tesz eleget. A pártok valószínűleg vasárnap tartanak értekezletet, a melyen tárgyalni fogják e jelentéseket s a nevezett törvényjavaslatot.

— **Szociálista gyűlés Sopronban.** Sopronban — mint tudósítónk táviratozza, — a szociálisták tegnap népes gyűlést tartottak Bécsből, Pozsonyból és Budapestről érkezett szociálista vezérek elnöklété mellett. A gyűlésen, a mely teljes rendben folyt le, elhatározták a szociálista-párt megalakítását. Tömérdek beszéd hangzott el, melyek leginkább az általános szavazati jogot sürgették. Az egyes szóonokok erős kritikát mondtak a soproni radikális pártra és a parlamentre.

fenkölt lelkében, érzelmeiben gazdag szívében hordá.

Almodott ő is egykor egy csöndes káprázatos álmot s akkor született meg lelkében az ideál, melyért küzdeni életének egyedüli célja lön. A harc, a nélkülözés, a mivel utjában találkozott, nem rettenték vissza őt, megszokta már azt régen! A nyomor volt dajkája, bölcsődala a töredezett ablaktáblákon besüvöltő északi szél.

Egy küzdelemteljes élet után élni tovább a nemzet szívében, — ez volt az ő magasztos ideálja!

Kopár, rideg az ut, olyan, mint egy idő előtt elszáradt bokor, még rajtavannak hervadó sárga levelei, melyek küzdeni látszanak a további életért.

Bátran haladt, csak midőn egy-egy nehéz akadálnak elhárítása után a czél helyett csalódás várt reá, ekkor borzadt meg, lelke fázott, kedélyére csüggedés nehezült, a mi olyan füresnek, hidegnek tüntette fel előtte a világot. Ilyenkor támad keblében egy érzelem, sejtő vágygal, fájó epedéssel — egy kis fény — egy kis meleg után.

Találkoztak s lelkük megérté egymást... „Hagyd el azt az ösvényt, a melyen haladsz — esdekelt a leány — hideg légtökre megfagyasztja, hideg szele elsodorja lelked ifjuságának virágait. Jöjj velem, szerelem az élet tavasza, élj a szerelemnek; ha annak élsz, örök tavasz fog élni szívedben. Ez, a mit lelkünk óhajt, sejtő vágygal, fájó epedéssel.”

„Nem, nem” védté az ifju ábrándját — oh engedd, hogy küzdhessek, a miért eddig is küzdöttem. Engedd, az életharcbába, küzdelembé

A kisdedek pártfogója.

A hol jótékonyaságról van szó, a mikor az emberbaráti szeretetnek gyakorlásáról adunk hírt, mindig és minden alkalommal az első helyen találhatjuk olvasóink Prifach József pápai praelatus nagyprépost nevét. Ott van ő minden ilyen alkalommal az első közt, mindig a legnagyobb bőkezűséggel. Olyan ő, mint a legendák jótékony nemtője, a ki kerüli a boldog mulatókat, de ott van a bajban szenvedőnél, hogy az élet terhén enyhítsen, a fájdalom könnyét hogy fölszárítsa: vigasztal és ápol egyaránt.

A buzgó főpap, a ki példányképe mindazoknak, kik lelkipásztori kötelességeiknek Isten parancsai szerint akarnak megfelelni, ritkán látható Székesfejérvár társadalmi életének érintkezéseiben s ha megjelenik valahol, ott bizonyosan a legnemesebb emberi érzések találhatnak kielégítést. Innen van, hogy aránylag személyesen igen kevesen ismerik őt, kinek nevét ezren és ezren áldják s a ki Székesfejérvár jótékony egyleteinek évkönyveibe jótékonyaságával kitörölhetetlen betűkkel írta be nevét.

Mikor nemrégiben a felsővárosi róm. kath. óvoda karácsonyi ünnepélyén megjelent valószínű óvázóival vették körül szeretetökkel a szülők és gyermekek egyaránt. Végig élvezte azt a magasabb gyönyört, a mely az ártatlan gyermekesereg örömeinek elragadtatása nyújt. Lelkének belsejében — csak ő tudja — milyen nemes örömet érezhetett a szokatlan ünnepély alkalmával, mest hiszen éreznie, tudnia kellett hogy a boldogságnak azt a hajnali fényét, mely az ünnepély alatt beragyogta a szülők és a mulató gyermekek arczát, az áldott jó szívének szeretete varázsolta az arcokra.

Hálát adok Istenemnek, hogy megérnem engedte ezt a napot! mondotta a főpap az ünnepély után.

És a szülők szemében hálaköny jelent meg s buzgó fohászuk szállt az ég felé:

Oh! add meg jó Urunk, hogy sokszor,

s aztán eljövök érted, ha szüárd talajra léptem s elviszlek magammal s együtt haladunk majd a halhatatlanság temploma felé. — Várjál reám, majd eljövök érted!...

... És az ábrándos leány várt, — várt soká...

... Ágota néni elhallgatott, szemei végig siklottak az ég peremén s kezével végigsimította öszülő fürtökkel árnyékolat homlokát.

— Hát aztán mi történt? — kérdezte kíváncsian a szöke leányka. — Oh mondja Ágota néni, mi történt tovább!

Szeliden megsimogatta a leányka szökefürtös fejét.

— Alomnak, ábrándnak, mesének — vége van; a mi azután következett, az az élet, igazság s a való!...

... Nagysokára egyszer találkoztak! Gyalog volt a leányka, s a büszke férfi ragyogó négyesfogaton, irigylet nagyurként gazdagon. Mellette ült a nő, kinek vagyonáért eladta nevét, jövőjét, ideálját.

Tekintetök találkoztak s a férfi csendesen elfordítá a fejét, — mintha restelne valamit.

... És a leányka élt, — élt egyedül tovább!

— Az ezüstként ragyogó égbolton futó bárányfelhők elborították a napot, a fény csak úgy átverődött a fehér foszlányokon...

A szöke leányka nem kérdezte Ágota nénitől, hogy ki volt az a családott leány, csak odaborult reá és sirt keservesen, — mintha elvesztett volna valamit.

nagyon sokszor érje meg ezt a napot az az ember, a kinek nemesen érző szíve, bőkezűsége szerette meg gyermekeiknek ezt a boldog otthonot, s ez ünnepélyt, melyen a szülői szív szeretete ritka gyönyörben részesült!

A karácsonyfá apró viasz gyertyái azóta elégték; az örökzöldfa levelét elhulajtottta. A szülők visszatértek az életküzdelmek szűrke egyhanguságához, a gyermekek mindennapi szórakozásaikhoz: az ideális karácsonyestnek emléke él már csak szíveikben. És a mikor az emberek hétköznapi munkával pótolják a karácsony est emlékét, a jótékony főpap visszavonultan csendes otthonában ünnepnapot szerzett saját jó szívének, gyönyört a szülőknek s hálás szeretetet fakaszt a kisdedeknek szívében. Rövid az értesítés, a melyet kaptunk, de a rövid pár sor ékebben beszél a legnagyobb iránynál. Nemes tettekről, nem — nemes tettekről van szó benne! Ennyi az egész:

Köszönet nyilvánítás.

Méltóságos Prifach József pápai praelatus és nagy prépost ur, mint minden évben, úgy f. évi újév napján is a felsővárosi óvoda pénzátára gyarapítására 500 forint adományozott.

A kinek végtelen kegyelme oltotta szívünkben, hogy a nagy és nemes tettekkel kesedjünk; a jó Isten, a ki embereket küldött közbénk, hogy példát nyújtsanak nekünk az emberszeretetről ő adja meg a jótékony főpapot, az ő végtelen kegyelme áraszsa el jutalmával érte, mert mi gyöngye emberek nem vagyunk képesek viszonzni néki azt a sok jót, a mit a szükségben levő embertársainknak tett. Istentől kérjük jótéményeink viszonzását, mi ezért csak imádkozhatunk.

Előfizetőinkhez.

Kérjük mindazon előfizetőinket, kik hátralékban vannak, illetve előfizetésük e hó végével lejár, sziveskedjenek az előfizetési díjat lapunk kiadóhivatalába minél előbb beküldeni, nehogy a lap további küldésében fennakadás történjék.

A Fejérmegyei Napló előfizetési ára marad a mi volt azelőtt:

Egész évre . . . 5 frt — kr.

Fél évre . . . 2 frt 50 kr.

Negyed évre . . . 1 frt 25 kr.

HIREK.

— **Személyi hír.** Megyés püspökünk dr. Steiner Fülöp — mint megtört mult számunkban, — Veszprémbé utazott báró Hornig Károly püspök látogatására, honnan tegnap este érkezett vissza Székes-Fejérvárra.

— **A magyar katolicizmus jubileuma.** A millenium után nemeokára, mindössze három év múlva megint nemzeti ünnepe lesz az országunk. Szent István megkoronáztatásának s ezzel a magyar katolicus egyház kiláncezszáz éves fennállásának évfordulója lesz az 1900. esztendő, melyet tehát fényes ünnepekkel kívánunk emlékeztetéssé tenni. Egyházi, első sorban pedig főpapi körökben merült fel az eszme, hogy a történelmi évfordulót méltóan megüljék egyházi és nemzeti jelentőségének kidomborításával. A z ünnepélyek kő-

zép pontja a régi magyar koronázó város Székesfehérvár lenne, a hol Szent Istvánt is királylyá koronázták és ahol az apostoli király hamvai nyugosznak. A klerus természetesen arról akar gondoskodni, hogy az ünnep nagyszabású és gondos legyen, ezért tehát idejében látnának az előkészületekhez, melyek a hazafias terv kivételére szükségesek. Alkalmasint a püspöki konferencia is megbeszéli a rendezés részleteit.

— **Pápay István betegsége.** A királyi kabinet-iroda főnöke, Pápay osztálytanácsos veszélyesen megbetegedett. A nagy beteg, a ki csak nemrégben épült fel egy másik súlyos bajából, igen sokat szenved légzési nehézségek miatt és egész szervezete olyannyira elgyengült, hogy a katasztrófa bekövetkezése minden pilanatban várható.

— **Vécsey báró lemondása.** Vécsey bárónak József főherceg volt főudvarmesterének távozásával, illetőleg lemondásával kapcsolatban felmerült hírekkel szemben a „Politikai Ertesítő” azt jelenti, hogy a lemondás oka annál kevésbé lehet összefüggésben a Dorothea főhercegnő esküvőjén történtekkel, mert a volt főudvarmester funkciója ez alkalommal sokkal szélesebb korlátok között mozgott, semhogy a neki imputáltakban része lehetett volna Vécsey báró már régebben elhatározta, hogy a főhercegnő esküvője után visszavonul állásától. Vécsey bárónak a régi táblabíróknak, volt főispánoknak és az opera volt jogtanácsosának puritán egyszerűségű életrendje lehetővé teszi, hogy szerény vagyonából megélhessen visszavonultságban is. Mikor az Opera jogtanácsosa volt, akkor is megtakarított igénytelen fizetésének jó részét s hogy ezt nem fővénységéből tette, bizonyítja az, hogy a szegényebb színházi tagok büntetésből kirótt pénzeit a legtöbbjóról sajátjából fedezte. Kirota a büntetést lelkiismeretesen, aztán megfizette. Ilyenformán törekedett arra, hogy hivatalos kötelességét jó szívével összeegyeztesse.

— **Valószínű, hogy utána a főudvarmesteri hivatalt egylőre nem is töltik be, mert a kisebbé vált főhercegi családban Holdházy kisaszony a főhercegek kisaszonyok mellett, Szirmay Sarolta grófnő Klótild főhercegnőszony mellett s a katonai szolgálatvők a főherceg mellett elvégzik az intímabb udvari szolgálat szükségességeit.**

— **Egy bíboros halála** San Felice di Aquarella bíboros nápolyi érsek, vasárnap hajnalban meghalt. Az elhunyt bíboros az ugynevett papabilis bíborosok egyike volt. A még életben levő pápajelölt, Parocchi kardinális elvezette a pápa kegyét, La Valletta bíbornok pedig, a ki a harmadik, még IX. Pius pápa által kreált bíboros volt, fél év előtt halt meg. San Felice bíboros 1835. április 18-án született Aversában. Az olasz király és Vilmos német császár egyaránt nagyra becsülték az ősz főpapot s Olaszországban sokan remélték, hogy ha majd a nápolyi érsek teszi fejére a pápai tiarát, áthidalják a Vatikán és a Kvirinál közötti űrt. Ezek a föltevések abból indultak ki, hogy San Felice bíbornok pár év előtt XIII. Leo pápa előterjesztett terjedelmes emlékiratban foglalkozott a meggyezés kérdéssel, a bíborosok kollégiuma azonban azt adta acta tetette. San Felice bi oros utóbbi időben sokat betegeskedett, míg most hirtelen állt be a veszélyes fordulat.

— **50 éves tanítói jubileum.** Megható szép ünnep folyt le Etyekben ez új év második napján. Schlotter Endre a már nyugalmába vonult ettyeki kántótanító ettyeki működésének félszázados ünnepét ülték meg tanítványai és tisztelői. Az ünnepély zenészt. misével kezdődött, mely után Magdics István esperes-plébános tartott szívből jövő és szívhez szóló egyházi beszédet; ugyan ő nyitotta meg az iskola udvarán az ünnepélyt egy lendületes beszéddel, mely után egy iskolás fiu nyújtotta át a remek albumot, mely köz-

adokozásból lett készítve tartalmazta tanítványainak neveit. Üdvözölték még az ünnepelt férfit az olvasókör és a takarékpénztár nevében Zimbal Ferencz, továbbá utóda az új kántótanító Roth József, a kath. kör nevében ifj. Maurer József, régi tanítványai nevében id. Maurer József. Egy-két üdvözölő szót intézett hozzá Rumek Gábor ref. lelkész is. Az üdvözölő beszédek elhangzása után zenekísérettel vezették az ünnepelt lakására a hol még Ferencz Ferencz színész-növendék üdvözölte a távozó tanítványok nevében Végül Andrisz János ettyeki kaplán emelte ki az ő kath. szellemű működésének érdemeit záró beszédképpen. A rengeteg közönség lelkes éljenzessel távozott ezután.

— **Bizottsági ülés a megyénél.** Fejérmegye közigazgatási bizottsága január hó 12-én tartja meg rendes havi ülését Huszár Ágost alispán elnöke alatt.

— **Megszökött hercegnők divatja.** Pár hét óta, ugyszólván állandóan kísértenek a hercegnők szokásai. Hol egy olasz, hol egy belga, majd egy amerikai hercegnő szokik meg szíve választottjával és gondoskodik arról, hogy benső szívgyeről az egész világ a legpontosabb tájékoztatást nyerje. A sokfajta ilyen hír után végre jól esik egy olyant is hallani, a mely épp az ellenkezőjéről szól. Rómából ugyanis azt táviratozzák, hogy a lapoknak nemrég közölt híre, hogy Linguaglossa hercegnő Crispi, az olaszok volt miniszterelnökének leánya, a kocsisával megszökött, merő koholmány. A hercegnő jelenleg férjével Nápolyban időzik és képzeltető, hogy a szokásról világgá bocsátott hírek őt magát is mennyire meglepték.

— **A ki önmagának nagyapja.** Pojzmár közleg egy lakója, Bulz Juon felakasztotta magát, — mert rájött, hogy ő saját magának nagyapja. Hátrahagyott levélben eképp írja meg lehetetlen esetét, mely tettének oka volt: „Ézelőtt feleségül vettem egy pojenári özvegy asszonyt, a kinek egy férjhez meendő leánya volt. Edes atyám özvegy ember lévén, mostoha leányomnak udvarolgatni kezdett, ennek kezét megkérte s rövid idő múlva feleségül is vette. Így tehát saját édesatyám vőmme, mostoha leányom pedig menyem s egyuttal anyám is lett. Nemsokára nőmnek figyermekke született, a ki természetesen atyámnak sógora, s nekem nagybátya lett, miután ő mostoha anyámnak testvére volt. Azután atyám nejeinek is figyermekke születvén, a ki nekem fivérem s egyszeremind unokám lón, mert leányomnak fia vala s így az én feleségem nekem nagyanyja, mivel pedig a mostoha anyámnak anyja volt, én egyszeremind feleségemnek férje valék és unokája. Tekintve pedig, hogy a nagyanyának férje és egyszeremilyben nagyapja is valék — úgy én önmagamnak nagyatyja voltam.

— **Hangverseny.** Horváth Elek budapesti zongoraművész Rédei Szidi kisaszony operanékesnő közreműködésével a „Vörösmarty-kör” javára f. hó 19-én a Vörösmarty-kör nagytermében hangversenyt rendez, mely igen érdekesnek ígérkezik. Horváth Elek zongoraművész fiatal kora dacára is már az igazi művészek számba vehető s már zenekademiák tanulmányai idejében a Liszt-féle díjjal lett jutalmazva, ami pedig tudvalevőleg egyike a legszebb elismeréseknek, amit az akadémia nyújt növendékeinek. A közreműködő Rédei Szidinek pedig már ismerik Székesfehérváron többen szép, képzett hangorgonumát, mert egy ízben itt már adott hangversenyt, s akkor is nagy sikert aratott. Jegyek a hangversenyre Klóknér Péter udvari könyvkereskedésében kaphatók. Első hely: 1 frt 50 kr., második hely 1 frt.

— **A vita vége.** A rendőrségnél tegnap Csér József centura-utcai lakos feljelentést tett Kulifai István szőlőhegyi lakos ellen, a következőket állítván: Január hó 3-án este, midőn a szőlőhegyről jött haza, a berényi-uton találkozott Kulifai Istvánnal s beszélgetésbe eredtek. Egy darabig higgadtan beszéltek, de később Kulifai gorbáskodni kezdett s így erős szóváltás támadt közöttük. A szóváltás közben —

mint Csér állítja, Kulifai megszurta őt egy késsel arcán. A feljelentés folytán Kulifait a rendőrség letartóztatta s vallatásra fogta, mivel tagadja azt, hogy Csér megszurta volna. Csér azonban tanúkkal is tudja igazolni, hogy Kulifai surta meg őt.

— **Megfagyott.** Erős tél hiánya miatt csak örvendünk kell, hogy mily ritkán kellett eddig a nyilvánosság elé hoznunk azon szerencsétlen embereket, kiknek a nagy hidegben tagjaik megdermednek s megfagynak s a járó-kelő emberek akadnak rá. Alig hogy egy kissé hidegebbre vált az idő, már is jelent levelezőnk egy megfagyási esetet Seregélyesről. A szerencsétlent, a ki a hidegnek áldozatul esett, Szilvási Martonnának hívják, 71 éves, Seregélyes községhez tartozó Selymes pusztai lakos. A múlt év december 31-én este hazafelé tartott a pusztára s ekkor érte el végzete. Másnap reggel akadtak rá az országoton, de segíteni már nem lehetett rajta, mert i teste teljesen dermed állapotban volt.

— **Társas estély.** A „Vörösmarty kör” legközelebbi házias legelő estélye folyó hó 9-én esti 8 órákor tartatik meg.

— **A német császár a párbajozás ellen.** A jelszókiadásnál új év napján végbement eseményekről Berlinből írják, hogy a császár nem tartott beszédet, de a becsületbírósgokat bevezető rendeletben póthatározmányokat adott ki. A rendelet szerint a császár azt óhajtja, hogy a párbajdüh végre megszűnjék. A tisztek minden összekoeczanásról jelentést tenni tartoznak a becsület tanácsnak, mielőtt önálló lépéseket tennének. A becsület tanács köteles az összekoeczanást minden módoa kiegyenlíteni. A ki saját felelősségére valakit kihív, vagy valamely kihívást elfogad, azt azonnak fel kell jelenteni a legfelsőbb helyen.

— **Meghívó.** A székesfehérvári korcsolyázó-egyesület f. évi január hó 10-én, vasárnap d. a. 11 órákor a korcsolyacsarnokban rendes évi közgyűlést tart, melyre a t. tagok ezenel meghívotnak, Tárty: 1) Elnöki és pénztárnoki jelentés, 2) Számvizsgáló bizottsági jelentése, 3) Számvizsgáló bizottság kiküldése, 4) Indítványok.

— **Megjuttalmazott cselédleány.** Szegszárdon Nagy örömet okozott az egész városban a budapesti Gizella-egyletnek azon intézkedése, hogy „Milleniumi hozomány” czimén Varga Juliska egyszerű szegzárdi cselédleánynak 1000 koronát adott hozományul. Varga Juliska 10 éves korától fogva beteges, öreg születetű csekély béréből tartotta fenn és nemrég ment férjhez egy szegzárdi legényhez. A kiváló jó erkölcsű cselédleány megjutalmazásának az egész város örvege.

— **Pályázat.** A főhercegyei seregélyesi róm. kath. magyar tannyelvi elemi népskolához segédtanító szükséges. Fizetése: a május közepéig terjedő tanidőre havi 35 frt előlegekben s egy a legszükségesebbekkel ellátott szoba. Kötelessége a kisebbeket egy tanteremben tanítani. Pályázatnak okleveles vagy képezdevezett férfiak és nők sajátkezüleg írt s kellően felszerelt folyamodványt. Az állás azonnal elfoglalandó.

— **Új ezredtrombitások.** A hadügy-miniszteriumban, a hol állandóan a hadserg ptykegombjaival, kürtjeivel, nadragzsinórjaival s más ilyen „nagyfontosságú” kérdésekkel foglalkoznak, most az egyszer másra is kiterjedt figyelmük, mert elhatározták, hogy ezredtrombitásokat állítsanak fel. Hosszas tanácskozások fontos eredménye volt ez az elhatározás s mivel az ezredtrombitás nem lehet egy rangban holmi közönséges kürtösökkel, azt és elhatározták odaftut a magas miniszteriumban, hogy örmesteri rangra emelik az ezredtrombitásokat, akik az illető gyalogezred ruháját viselik, azzal a külömbiséggel, hogy a bakancs helyett sarkantyns csizmát kapnak s kivonulás alkalmával lóháton teljesítik a szolgálatot.

— **Elsüllyedt falu.** A karácsonyi ünnepek alatt iszonyu szerencsétlenség történt Modenában: a Sant Anna-Pelago nevű falut a szó szoros értelmében elnyelte a föld. Több mint száz ház, templom és nyilvános épület pusztult el s

E mellett a szakértelem terjesztésére a mezőgazdasági termelés technikájának fejlesztésére az érdekképviseleti szervezet jelentékeny befolyást gyakorolhat. Végül, a mit egyáltalában nem lehet kicsinyíteni a Gazdasági Egyesületek Országos Szövetségének feladata a mezőgazdasággal foglalkozók körében saját ügyeik iránt való érdeklődésüket fokozni, sőt sok tekintetben felkeltetni, hogy a mezőgazdasági körök a maguk érdekeinek szolgálatában mindenkor résen álljanak, hogy a mezőgazdasági érdekeket érintő közdolgozókban részt vegyenek és azok intézésénél az őket megillető befolyásukat a mezőgazdaság javára érvényesítsék.

A második ezredév elsője tehát sok és fontos teendő végrehajtásának kötelességét rója a mezőgazdákra, de tagadhatatlanul jogos reményeket is támaszt, a melyek alapját az előző évek munkálkodásával már lerakták. Hogy ezek a remények teljesedhetnek, arra a mezőgazdának további fokozott ernyedetlen munkássága szükséges. Adjon Isten e munkássághoz elegendő kitartást és erőt ez új évben!

Sz. Z.

— A kiegyezés kérdéséhez. Egy osztrák ipari egyesület, az osztrák len- és kenderipari érdekeltek egylete a következőket írja évi jelentésében: A magyar fogyasztóközönség elváltása az osztrák iparra nagy, kiaverhetetlen csapás volna. Ennélfogva kívánatos, hogy mielőbb lehetőleg előnyös kiegyezést kössünk az ipari és kereskedelmi forgalomra vonatkozó közigazgatási intézkedéseknek egységes szabályozásával.

* Román sertések Bécsben. A Magyar Kereskedők Lapja azt írja, hogy a Bécs felé irányuló román sertésexport teljes kudarcot vallott, mert az eddigi sertészállítmányok jelentékeny része elhullott az utban s a legjobb esetben is 3-7 sertés volt kocsinként a vesztés. A mi értesülésünk egészen mást mond. A mai sertésbevitel nemcsak hogy kudarcot nem vallott Bécsben, hanem erősen tért foglalt, a mit aligha lehet a vesztések eredményének bétudni. A mi hiteles adataink szerint ugyanis 1896. november havában 837 darab román sertés érkezett Bécsbe, 1896. december hónapban azonban több, mint ennek kétszerese, vagyis 1963 darab. Nem érdektelen e mellett azt sem tudni, hogy a monarchia román sertésbehozatala október havában 6552, november havában azonban már 7264 darab volt. Tehát itt is emelkedést látunk.

* Furcsa örömhír. Valami nagyszerű németkitalálta, hogy a csukorrépből is lehet bort csinálni. A csukorrépbort állítólag kitinó ital (!) ízére nagyon hasonlít a spanyol borokhoz, csak nehezen derül. Oroszország déli részén állítólag már alakulóban is van egy részvénytársaság, mely nagyban szándékozik gyártani a csukorrépbort.

A székesfejérvári hetivásár.

Piaci árak — Jan. 2-án.

Buza	7-7 60
Rozs	6-6 20
Zab	5-5 40
Tengeri	3-3 60
Árpa	6-6 30

VASUTI UJ MENETREND.

— Érvényes 1896. okt. 1-től. —

Budapest — Székesfejérvár — N.-Kanizsa.

Indul	érkezik	Indul	érkezik
Gyorsv.: 7:00 reg.	8:30 d.e.	8:40 d.e.	11:45 d.e.
Szem.v.: 7:10 reg.	9:16 d.e.	9:26 d.e.	1:39 d.n.
Vegy.v.: 2:25 d.u.	4:27 d.u.	4:33 d.u.	8:55 este
Vegy.v.: 5:25 d.u.	7:39 este	—	—
Gyorsv.: 7:45 este	9:11 este	9:18 este	12:10 éjjel
Szem.v.: 9:25 este	11:33 este	11:43 este	3:52 éjjel

N.-Kanizsa — Székesfejérvár — Budapest.

Indul	érkezik	Indul	érkezik
Szem.v.: 12:15 éjjel	4:16 reg.	4:24 reg.	6:29 d.e.
Vegy.v.: —	—	6:15 reg.	8:25 d.e.
Gyorsv.: 5:47 reg.	8:39 reg.	8:49 reg.	10:10 d.n.
Vegy.v.: 10:00 d.e.	2:10 d.u.	2:35 d.u.	4:31 d.u.
Szem.v.: 2:00 d.u.	6:00 d.u.	6:08 este	8:12 este
Gyorsv.: 5:06 d.u.	8:00 este	8:15 este	9:40 este

Sz.-Fejervár — Veszprém. Veszprém — Sz.-Fejervár.

Indul	érkezik	Indul	érkezik
Szem.v.: 5:20 d.e.	8:03 d.e.	4:19 reg.	6:— d.e.
" " 9:34 d.e.	10:52 d.e.	7:08 reg.	8:34 d.e.

" " 1:— d.u.	2:33 d.u.	4:43 d.u.	5:53 d.u.
" " 9:27 este	11:— este	9:11 este	11:09 este.

Székesfejérvár — Komárom-Ujszöny.

Indul: d. e. 10:—	Vegyes v. Érkezik: d. u. 2:42
este 9:32	Személy v. éjjel 12:41

Komárom-Ujszöny — Székesfejérvár.

Indul: regg. 3:41	Vegyesv. Érkezik: d. e. 8:32
d. e. 11:27	Személyv. d. u. 2:26

Székesfejérvár — Adony-Szabolcs.

Indul: regg. 4:19	Vegyesv. Érkezik: regg. 5:57
d. u. 2:30	Vegyesv. d. u. 3:47

Adony-Szabolcs — Székesfejérvár.

Indul: regg. 6:37	Vegyesv. Érkezik: regg. 7:54
este 6:—	Vegyesv. este 7:22

Hirdetések felvételnek kiadóhivatalunkban jutányos áron.

FERENC- pálinka

(sósbor-szesz).

VÉRTES GYÓGYSZERÉSZ-FÉLE

használatban a leghatásosabb.

Egy üveg 1 es 2 korona.

Kapható: Gyógytárakban, drogueriákban, fűszerkereskedésekben.

Továbbá ajánlatnak a „Sas gyógytár” világhírű gyógyszerei u. m.:

Dr. Heuffel-féle gyomor eszencia, Dr. Heuffel-féle vértisztító labdacok. Sámái növény-nedv, Herkulanfurdói kősvény-szesz, Injektio es caprales végtagok stb.

Raktár Székesfehérvárott: Imrich Viktor gyógytára, valamint

Vértés Lajos, sasgyógytára Lugoson 454. sz.

VÉDJEGY.

Életnagyságu

ARCZKÉP

KRÉTARAJZBAN.

Legszébb szobadisz.

** Legkedvesebb emlék.

** Legalkalmasabb ajándék

karácsony és újévre.

Egy legújabb módszer segítségével 24 óra alatt életnagyságu mellképeket készíték művészes kivitelben, odig még soha el nem ért tökéletességgel és olcsó árban.

Tessék árjegyzéket kérni. * Tessék árjegyzéket kérni.

KOHN DÁVID, Budapest, Károly-körut 17.

*** Ügynökök mindenütt kerestetnek. ***

FA ELADÁS.

A fülei fadepon **száraz hasábfia métere**

3 forint 50 kr-ért bármily mennyiségben hapható.

Füle, 1897. jan. 1.

BOKROSY MIKLÓS, gazdatiszt.

Nyomatott Számmar Imréné, Székesfejérvárott.